

RAFA (8) *sb f*

Oba a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie).

sg N rafa (2). ◇ G rafy (1). ◇ A rafę (2). ◇ L rafie (2). ◇ pl N rafy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) i XIX w.

Podwodna lub przybrzeżna skała, niekiedy częściowo wystająca nad powierzchnię; salebra Modrz (8) :

*Ná rafie więźnie/ In salebra haeret/ to ieft niemoże do skutku przisć. Bo **rafy** łą owe kámienie ná rzekach/ ná ktorých więzną szkuty/ komiegi/ rć. ModrzBaz 96v *marg*; Ráfá ieft kámień/ co siedzi pod wodą/ Y tego szkutá niech nie trąca brodą [...] (*marg*) Scopulus, ráfá. [...] (-) KlonFlis F3, F2, F4, G2v.*

Przen: Przeszkoda (2) :

*Zwrot: »na rafie więznąć« = haerere in salebra Modrz (2) Wiele ich ieft/ coby bárdzo rádži bez tych łowitości byli/ gdyby tylko ku śwemu práwu przyfzli: ále częłtokroć rzecz ośádzona ná ráfie więźnie ModrzBaz 96v, 96v *marg*.*

DDJ